

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Kateřiny Šimáčkové a JUDr. Bohuslava Hnízдила v právní věci žalobkyně: **M. S.**, zastoupené JUDr. Liborem Fiedlerem, advokátem, se sídlem Palackého třída 223/5, Nymburk, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 23. 7. 2009, č. j. 42 Cad 141/2009 - 5,

takto:

Usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 23. 7. 2009, č. j. 42 Cad 141/2009 - 5, **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Rozhodnutím žalované ze dne 17. 4. 2009, č. X, byl žalobkyni od 2. 6. 2009 odňat plný invalidní důchod. Rozhodnutí bylo odůvodněno tím, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Nymburk ze dne 26. 3. 2009 žalobkyně již není plně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její schopnost soustavné výdělečné činnosti o 35 % a žalobkyně tak byla shledána nadále pouze částečně invalidní.

Proti tomuto rozhodnutí žalované podala žalobkyně dne 27. 4. 2009 „odvolání“ adresované žalované. Žalovaná toto podání vyhodnotila jako žalobu proti svému rozhodnutí a postoupila ji Krajskému soudu v Praze. Žalobkyně ve svém podání namítala, že její zdravotní stav se od posledního posudku v roce 2006 zhoršil, neboť v této době prodělala další operaci páteře, která dále omezila její schopnost soustavné výdělečné činnosti. Žalobkyně též uvedla, že v roce 2008 byla uznána „odborem sociálních věcí v Nymburce“ ve dvanácti bodech odkázaná na pomoc jiné osoby.

Krajský soud vyzval žalobkyni přípisem ze dne 19. 6. 2009 k zaslání opisu napadeného rozhodnutí, ve lhůtě 10 dnů od doručení tohoto přípisu. Jelikož v této lhůtě nebylo předmětné rozhodnutí krajskému soudu doručeno, odmítl žalobu žalobkyně usnesením ze dne 23. 7. 2009, č. j. 42 Cad 141/2009 - 5, s poukazem na § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

Toto usnesení krajského soudu napadla žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) dne 17. 8. 2009 kasační stížností, v níž navrhuje, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadené usnesení a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení. V kasační stížnosti stěžovatelka uplatňuje kasační důvod dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., neboť namítá, že usnesení krajského soudu o odmítnutí její žaloby je nezákonné. Jako důvod jeho nezákonnosti stěžovatelka uvádí, že není pravdou, že by žalobu na výzvu krajského soudu nedoplnila. Toto své tvrzení dokládá kopií podacího lístku R 042190 659 ze dne 26. 6. 2009, který přiložila ke kasační stížnosti, a dále také oznámením České pošty o výsledku reklamačního řízení, které přiložila k doplnění kasační stížnosti.

Z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že výzva k doplnění žaloby byla stěžovatelce doručena dne 23. 6. 2009. Zásilka adresovaná krajskému soudu pak byla stěžovatelkou podána dne 26. 6. 2009 na poštu a dne 29. 6. 2009 dodána na krajský soud, kde byla převzata oprávněnou osobou, což bylo stvrzeno razítkem.

Nejvyšší správní soud nejprve přistoupil k posouzení formálních náležitostí kasační stížnosti. Kasační stížnost byla podána včas a směřuje proti rozhodnutí, vůči němuž je kasační stížnost přípustná. Stěžovatelka byla účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí vzešlo, a jedná za ni osoba se vzděláním podle § 105 odst. 2 s. ř. s. Kasační stížnost je tedy přípustná.

Nejvyšší správní soud posoudil důvodnost kasační stížnosti v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů. Neshledal přitom vady, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.).

Kasační stížnost je důvodná.

Nejvyšší správní soud považuje vzhledem k předloženým důkazům za prokázané, že stěžovatelka zaslala krajskému soudu dne 26. 6. 2009, tedy v krajském soudem stanovené desetidenní lhůtě, opis napadeného rozhodnutí, a že tato zásilka byla krajskému soudu řádně doručena, převzata oprávněnou osobou a její převzetí bylo ze strany krajského soudu potvrzeno razítkem. Situaci, kdy příjem této zásilky krajský soud nerefletoval, je nutné hodnotit jako pochybení tohoto soudu, a fakt, že fyzická nepřítomnost zásilky znemožňuje ověření jejího obsahu, nemůže být vykládán v neprospěch stěžovatelky, která svou zákonnou povinnost v dodatečné lhůtě splnila. Již jen z tohoto důvodu Nejvyšší správní soud shledává rozhodnutí krajského soudu o odmítnutí žaloby za nezákonné.

Bez ohledu na výše uvedené nemůže Nejvyšší správní soud souhlasit s názorem krajského soudu, že samotné nedoručení opisu napadeného rozhodnutí správního orgánu je důvodem k odmítnutí žaloby, neboť absence kopie napadeného správního rozhodnutí nezakládá nedostatek podmínek řízení ve smyslu § 37 odst. 5 a § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

V této souvislosti poukazuje Nejvyšší správní soud na svoji ustálenou judikaturu zastávající názor, že nezašle-li žalobce napadené rozhodnutí správního orgánu ani přes výzvu soudu, obstará si soud toto rozhodnutí sám, avšak na náklady žalobce (rozsudek č. j. 3 Azs 106/2006 - 36 ze dne 9. 5. 2007 či rozsudek č. j. 4 Ads 45/2008 - 38 ze dne 10. 10. 2008, oba přístupné na www.nssoud.cz).

V této souvislosti Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že základním posláním soudu jako nezávislého a nestranného státního orgánu usilujícího o nalezení spravedlnosti je zajistit jednotlivci právo na spravedlivý proces a dbát na to, aby nedošlo k odmítnutí spravedlnosti z čistě formálních či spíše formalistických důvodů, nýbrž pouze z takových příčin, které poskytování soudní ochrany skutečně vylučují. Opačný postoj je v rozporu s principem materiálního právního státu, neboť jednotlivci nedůvodně odepírá právo na spravedlivý proces, garantované článkem 36 Listiny základních práv a svobod.

Soudní řád správní stanoví pro odmítnutí řízení z důvodu vad podání dvě podmínky (§ 37 odst. 5), které musí být splněny současně, a to nedoplnění či neopravení podání ve stanovené lhůtě a zároveň nemožnost pokračovat pro tento nedostatek v řízení. Pokud by tedy stěžovatelka na výzvu soudu ve stanovené lhůtě vadu svého podání neodstranila, bylo by na místě, aby krajský soud posoudil ještě druhou podmínku, tedy zda tento nedostatek současně způsobuje skutečnou nemožnost pokračovat v řízení. To však krajský soud neučinil a ve svém odmítavém usnesení se splněním druhé podmínky vůbec nezabýval. V daném případě pak je očividné, že při zohlednění obsahu a smyslu stěžovatelkou předložené žaloby krajskému soudu nemohla vzniknout pochybnost o tom, proti kterému správnímu rozhodnutí směřuje, neboť bylo nepochybné, že žalovaným správním orgánem je Česká správa sociálního zabezpečení a žalobkyně uvedla v žalobě své rodné číslo, které - jak je krajskému soudu z úřední činnosti známo - představuje identifikátor správního spisu. Na tom nic nemění ani text žaloby, v němž žalobkyně poukazuje na „rozhodnutí okresní správy sociálního zabezpečení“, neboť v záhlaví adresuje podání České správě sociálního zabezpečení, která postoupila podání jako „žalobu proti svému rozhodnutí“ soudu. Po vyžádání správního spisu mohl krajský soud snadno příslušné správní rozhodnutí identifikovat. Druhá podmínka dle § 37 odst. 5 s. ř. s. tak nebyla splněna a žaloba byla odmítnuta nezákonně i v situaci, kdy krajský soud neměl k dispozici stěžovatelčino doplnění a nevěděl, že bylo stěžovatelkou odesláno. V této souvislosti Nejvyšší správní soud odkazuje na svůj rozsudek ze dne 29. 7. 2009, č. j. 6 Ads 62/2009 - 27.

Nepředložení opisu žalobou napadeného rozhodnutí v tomto případě, kdy je nesporné, o které rozhodnutí jde a kdo je žalovaným, nepředstavuje důvod pro odmítnutí žaloby dle § 37 odst. 5 ve spojení s § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Usnesení krajského soudu o odmítnutí žaloby, jímž bylo stěžovateli odepřeno ústavně zaručené právo na meritorní přezkum rozhodnutí správního orgánu, je třeba považovat za nezákonné.

Nejvyšší správní soud tedy shledal kasační stížnost důvodnou a v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. usnesení krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V něm bude krajský soud povinen, budou-li splněny veškeré další podmínky řízení, přezkoumat žalobou napadené rozhodnutí dle žalobních námitek.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne Krajský soud v Praze v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. února 2010

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně

senátu